

Що перша з чистого срібла
Ім'я ж таке тремке Паліна
У неї лезо сніжна мла
Й кривава гибель гібелліна
Вона Вулкана в гріб звела

А друга на ім'я Нубоса
Як та веселка виграє
Боги її до шлюбу носять
Убила тридцять Бе-Ріє
Так їй судила Карабоса

А третя жінка голубінь
Але по суті то вже фалос
Прозванням Люль де Фальтенен
Несе його посланець карл ось
На чистім обрусі льнянім

Четверта зветься Малурена
Ріка зелено-золота
Де вечорами незмаренна
Купальниць мріє нагота
І лине пісня веслярева

А п'ята шпага Сент-Фабо
Найкраще в світі веретено
Чи кипарис поміж гробів
Де вітер никне молитвенно
Вночі ж палаючий собор

А шоста ця металом славна
І має ніжність у руках
Розстаємося ми щорана

Прощай іди он-о твій шлях
Півні фанфаристо горланяць

І сьома сходить нанівець
То жінка квітка бездиханна
Останній гість мій молодець
Захряснув двері за коханням
Я вас не знаю і кінець